

F. t. l. om miljøbeskyttelse.

gets ombudsmand, forekommer — i hvert fald indtil videre — at være tilstrækkelig på dette område. Spørgsmålet står dog åbent, og såfremt der vises interesse for etablering af ankeretter vil spørgsmålet kunne tages op påny.“ Dette spørgsmål har været genstand for interesse fra flere sider. Spørgsmålet har ganske særligt været fremdraget under de førte forhandlinger med erhvervsorganisationerne, som har anbefalet oprettelsen af det i nærværende forslag omhandlede *miljøankencævn*. Nævnets opgaver tænkes i første række at skulle være kontrollerende med hensyn til miljøstyrelsens afgørelser over for den enkelte borger og virksomhed, jfr. nærmere kapitel 12.

De lokale og regionale myndigheder vil i vidt omfang have behov for assistance i form af *laboratorieundersøgelser og sagkyndig vejledning i øvrigt*. De eksisterende kommunale laboratorier beskæftiger sig næsten udelukkende med levnedsmiddelundersøgelser — fortrinsvis af bakteriologisk art — samt med undersøgelser af vand. Det er hensigten, at søge et mindre antal af disse laboratorier udbygget til at varetage opgaver i forbindelse med kemisk levnedsmiddelkontrol — som regionale landsdelslaboratorier for kemisk levnedsmiddelkontrol i tilknytning til statens levnedsmiddelinstitut.

Også de foreningsmæssige opgaver vil skabe behov for foretagelse af laboratorieundersøgelser, målinger, analyser m. v. Disse opgaver vil være af meget forskellig art — og f. eks. også omfatte målinger af støj — og række fra ganske simple undersøgelser til mere komplicerede opgaver, hvortil kræves kostbart apparatur og kvalificeret sagkundskab. Det vil derfor være nødvendigt, at disse opgaver koncentrereres på et mindre antal laboratorier, f. eks. de laboratorier, der tænkes udbygget til varetagelse af kemisk levnedsmiddelkontrol. Herved vil der på mange områder kunne opnås en hensigtsmæssig fælles udnyttelse af personale, apparatur og lokaler.

Da de forhåndenværende ressourcer på disse områder er begrænsede, og da der navnlig er mangel på sagkyndige med speciel miljømæssig viden, er det aldeles afgørende, at der sikres en hensigtsmæssig udnyttelse af kapaciteten, således at samfundsmæssige fejlinvesteringer hindres. Det vil derfor være påkrævet, at der sikres en koordinering af de enkelte kommuners indsats på dette område, og at der gennemføres en central styring med investeringer og antagelse af særligt sagkyndigt personale.

Af lovtekniske grunde har man foretrukket at optage de nærmere bestemmelser om planlægning af den offentlige laboratorievirksomhed i forslaget til lov om levnedsmidler m. m., men ved bestemmelsen i nærværende lovs § 59 har man sikret, at

hensynet til de miljømæssige opgaver kommer til at indgå i den samlede laboratorieplanlægning.

Når beslutningsmyndigheden i forureningssspørgsmålene henlægges til kommunalbestyrelserne og i et vist omfang også til amtsrådene, vil der ske en ændring i *embedslægerne* relation til arbejdet, idet disse ikke længere — som det i et vist omfang har været tilfældet — kan være direkte medlem af det besluttende folkevalgte organ. Da embedslægerne indsats har været af væsentlig betydning for den hidtidige administration på det forureningsmæssige område, og da kommunalbestyrelser og amtsråd ikke i dag råder over sagkundskab, der umiddelbart kan erstatte embedslægerne i arbejdet, er det vigtigt, at der ved nyordningen sikres embedslægerne en position, således at de på andre måder kan gøre deres synspunkter gældende. Det er derfor i lovforslaget fastslået, at embedslægerne skal have underretning om trufne afgørelser og kunne påklage disse. Herudover tænkes embedslægerne i et ikke ubetydeligt omfang at skulle medvirke i tilsynsopgaverne efter denne lov. Som tidligere nævnt vil det herudover være hensigtsmæssigt i videst muligt omfang at medinddrage embedslægerne på et tidligt stadium af de kommunale råds sagsbehandling, helst således at de indkaldes til og kan deltage i udvalgenes møder. Ved direkte at tillægge embedslægerne en klagebeføjelse vil de på en nyttig måde og i samarbejde med anden lokal sagkundskab kunne inddrages i styringen på miljøbeskyttelsens område.

Spørgsmålene om sundhedskommissionernes og embedslægernes forhold har været behandlet samlet af hygiejnekommissionen, og kommissionens betænkning indeholder et forslag til en ny lov om embedslægevæsenet. Spørgsmålet om den nærmere udformning af reglerne i en sådan lov og den mest hensigtsmæssige struktur for embedslægevæsenet henhører nu under indenrigsministeriet. Ved udformningen af denne struktur vil der blive taget hensyn til, dels den nyordning på miljøbeskyttelsens område, som foreslås gennemført ved nærværende lovforslag, dels til, at en række opgaver — fortrinsvis af socialmedicinsk art — som hidtil har været varetaget af sundhedskommissionerne efter regler i sundhedsvedtægterne, nu udskilles af det regelsæt, som vedrører miljøbeskyttelsen. Disse opgaver vil herefter blive reguleret gennem regler i den nye embedslægelov. Lovforslag herom vil blive forelagt for folketinget i indeværende folketingssamling med henblik på, at ændringen kan træde i kraft samtidig med nærværende forslag.

Med hensyn til *politimesterens* stilling gælder det — på samme måde som for embedslægerne — at de samtidig med, at beslutningsmyndigheden overgår